

CÒMIC FONTS

Victoria Francés conquista el públic amb l'atmosfera sinistra de "Favole"

Quan Norma Editorial va publicar el primer treball de Victoria Francés, *Favole 1. Lágrimas de piedra*, aquesta secció ja se'n va fer ressò per advertir de la qualitat dels seus dibuixos. Com si fos una premonició, des de la publicació d'aquell article fins avui el nom de Victoria Francés s'ha sentit cada cop més a les cites més importants del món del còmic. De fet, al saló de la Massana, sense anar més lluny, la primera entrega de la sèrie es va convertir en tot un èxit de vendes i es van exhaurir tots els exemplars que s'havien posat a la venda. A les llibreries ja ha aparegut la segona entrega de la sèrie, que en aquesta ocasió es titula *Libérame*. De nou, il·lustracions meravelloses es fonen a la perfecció amb la bellesa de la prosa més poètica per commoure les ànimes més sensibles. Caminant entre vampirs, bruixes i espectres, *Favole* ens portarà a través de paisatges foscos i onírics per continuar la recerca del seu estimat Ezequiel.

Amb només 22 anys, Victoria Francés s'ha convertit en l'autora revelació. Tant és així que al Saló del Còmic de Barcelona, que se celebrarà el mes vinent, Norma Editorial presenta aquesta jove il·lustradora, estudiant de belles arts a València, com una de les seves principals apostes. L'autora ha definit un estil que ha enganxat completament el públic i ja gaudeix de fidels seguidors que esperen fervorosament el segon volum de la sèrie. Molts dels que han apreciat la seva obra asseguren que seguirà els passos de Luis Royo i es convertirà en referència dins del món de la il·lustració.

Com en la primera entrega de la sèrie, aquest segon volum aborda el vampirisme des d'una concepció romàntica, tal com ho explica la mateixa autora: "El vampir és un ésser excessivament romàntic i captivador. Hi ha mil maneres d'interpretar el vampir, però tot i que la seva imatge correspongui a un ésser demacrat i cadavèric com ara el Nosferatu de Murnau, sempre posseirà un important sentit eròtic, atractiu i passional que captivarà tot ésser vivent. Si ens hi fem bé, tots som una mica vampirs, tots desitgem xuclar la vida dels altres i ens barregem amb l'energia dels que ens envolten. Aquesta set de sang equival a la necessitat d'amor, a la set de vida i és per això que el vampir desitja fugir de la mort eterna, desitja clavar els ullals per tastar la vida que li va ser

Victoria Francés, a la imatge, va començar la sèrie "Favole" quan només tenia 21 anys.

Portada del nou àlbum de la sèrie "Favole".

negada. Busco en el sentit romànticista del no mort. És clar que la queixalada del vampir és quelcom absolutament sexual."

L'autora considera fonamental abordar el vampirisme des de la melangia. "El vampir és l'ésser marginat i expulsat de tota llum i felicitat de les quals gaudeixen els éssers vivents. Com en el cas del vampir, el monstre Frankenstein està abocat al sofriment pel fet de ser diferent a la resta, ja que el monstre és rebutjat pel seu aspecte grotesc. Ningú no és capaç de creure que un monstre tan horrible, com ara la criatura de Mary Shelley, sigui al mateix temps bo, ple d'humanitat i amor en contrast amb les seves terribles cicatrius, i és per això que la soledat que sent el monstre davant de tanta injustícia derivi en odi i maldat davant de tots aquells que repudien la seva existència. Aquest és per mi el veritable sentit de la maldat en el món gòtic. La incomprensió d'aquells que són bons".

A l'hora de parlar de les seves influències, Francés assegura que "des de petita he estat la típica nena boja per les pel·lícules de fantasia com ara *Laberinto*, *Legend* o *Cristal oscuro*... i recordo com adorava un film ani-

mat que es deia *El vuelo de los dragones* i la sèrie de dibuixos *Dragones y mazmorras*. Les meves influències són incomputables, el més destacat en el meu treball correspondria a les imatges que em vaig crear en llegir els veritables contes dels germans Grimm". I a banda d'aquesta influència també destaca "els relats meravellosos de Julio Ángel Olivares Merino, que em va instruir tant en la literatura com en els meus inicis com a il·lustradora. És fantàstic el llegat artístic que m'ha deixat aquest escriptor de literatura gòtica. De fet, en el primer capítol de *Favole 1* faig certa referència a la seva persona, és el meu petit record per la relació artística que vam tenir".

Quant a l'origen de *Favole*, Francés diu que "va sorgir de les arrels dels contes antics que tots coneixem, i que en certa manera sempre ens han resultat una mica ridículs i infantils. *Favole* vol dir contes, en italià, i així mateix *Favole* seria el personatge principal de la història, en la qual Venècia seria un punt principal per la seva estètica i fantasmagòria". I amb aquests elements, el públic s'ha rendit a l'obra de l'autora.